

ny podziw i uznanie – podkreślił prorektor. Dziekan Wydziału Geodezji i Kartografii prof. Witold Prószyński stwierdził ponadto, że obaj jubilaci wnieśli wielki wkład w rozwój geodezyjnej myśli naukowej i doskonalenie technologii pomiaro-

wych i budowanie prestiżu geodezji. Listy gratulacyjne wystosowała Jolanta Orlińska, główny geodeta kraju, podkreślając w nich zasługi obu profesorów dla rozwoju polskiej geodezji i nauki. Dokonania naukowe i życiorysy jubilatów przed-

stawili prof. Marcin Barlik i prof. Edward Nowak.

Profesor Janusz Śledziński, zwracając się do zebranych, powiedział, że jest dumny z tego, że przez 60 lat był pracownikiem Politechniki. Dodał przy tym, że w tym czasie geodezja przeżyła wielką rewolucję technologiczną. Swoją niezwykłą aktywność skomentował słowami: nie umiem żyć bez pracy i bez dydaktyki.

Profesor Zdzisław Adamczewski powiedział z kolei: jestem wdzięczny wszystkim, którzy pomogli mojemu życiowemu szczęściu. Kocham geodezję i boleję, gdy się ją poniewiera.

Tekst i zdjęcia JERZY PRZYWARA

ZDZISŁAW ADAMCZEWSKI

Specjalizuje się w informatyce geodezyjnej, rachunku wyrównawczym i szacowaniu nieruchomości. Jest geodetą uprawnionym i rzeczoznawcą majątkowym. Urodził się 29 listopada 1931 r. w Swędowie (powiat zgierski). Ukończył Państwowe Liceum Miernicze w Łodzi oraz geodezję na Politechnice Warszawskiej (w 1956 r.). Na III roku studiów został zatrudniony jako pomocnik asystenta i pozostał wierny tej uczelni do chwili przejścia na emeryturę. W 1964 roku obronił tam pracę doktorską, a w 1971 habilitacyjną. Jako stypendysta rządu holenderskiego odbył w 1965 r. półroczny staż naukowy na Uniwersytecie Technicznym w Delft.

Był dziekanem Wydziału Geodezji i Kartografii PW w latach 1971-73, a następnie – do 1980 r. – prorektorem Politechniki. W 1970 r. był autorem projektu osnowy geodezyjnej dla Szczecina integrującego 7 różnych sieci poligonowych, dwa lata później opracował algorytm do śledzenia przemieszczeń

sieci realizacyjnej na terenie budowy huty Katowice. Kierował i był współtwórcą założeń projektu Systemu Informacji Przestrzennej „Terren” (1973-74) oraz współtwórcą projektu sieci geodezyjnej dla Afryki (1977 r.). W 1979 r. uzyskał tytuł profesora nauk technicznych. W latach 1980-87 był podsekretarzem stanu w Ministerstwie Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska oraz prezesem Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii. Równoległe kontynuował pracę naukową i dydaktyczną. Obecnie jest emerytowanym profesorem PW oraz wykładowcą Wyższej Szkoły Gospodarki Krajowej w Kutnie. Do 2007 r. był konsultantem Instytutu Organizacji i Zarządzania w Przemśle ORGANASZ, a w latach 2001-03 – doradcą głównego geodety kraju.

W latach 1974-80 był wiceprzewodniczącym Stowarzyszenia Geodetów Polskich, a w kadencji 1980-83 r. – przewodniczącym (prezesem) tej organizacji.

W 2007 r. został Członkiem Honorowym SGP. Wiele lat zasiadał w Radzie Głównej NOT. Znane jest jego zacięcie pisarskie. Od 31 lat jest redaktorem „Przeglądu Geodezyjnego”, a od 1992 r. publikuje tam felietony. W 1962 r. był laureatem konkursu „Polityki” na pamiątki inżynierów. Od 38 lat pełni funkcję przewodniczącego Centralnego Sądu Konkursowego Turnieju Młodych Mistrzów Techniki. Jest członkiem założycielem Towarzystwa Naukowego Nieruchomości, a przez cztery kadencje przewodniczył jego Radzie Programowej. Przez kilka kadencji zasiadał w Komitecie Geodezji PAN. Wypromował 13 doktorów, z których ós jest już profesorami.

Profesor Adamczewski jest autorem ponad 300 publikacji naukowych, naukowo-technicznych i popularyzatorskich oraz współautorem dwóch patentów. W 1990 r. sformułował prawo rotacji sejsmicznej pozwalające na przewidywanie trzęsień ziemi. Opracował technologię ustalania tzw. dni sejsmicz-

nych. Autor polskiej szkoły nieliniowego rachunku wyrównawczego. Jego publikacje w ostatnim okresie obejmują pozycje z zakresu rachunku wyrównawczego i modelowania matematycznego. W 2001 r. wydał „Nieliniowe i nieklasyczne algorytmy w geodezji”, a w 2004 r. „Rachunek wyrównawczy w 15 wykładach”.

Przewodniczył zespołom autorskim i był współautorem geodezyjnych instrukcji technicznych K-I i G-7 oraz wytycznych technicznych. Otrzymał wiele odznaczeń państwowych, w tym: Krzyż Komandorski i Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi.

Oprac. BS